

Vinter 1917

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er kun dateret 1917. Astrid/Dis venter barn med Jørgen/Buf Schou, og dette barn blev født 3. juli 1917. Det er vinter og koldt, fremgår det af brevet.

Generel kommentar:

Astrid/Dis Warberg-Goldschmidt ventede barn med 19årige Jørgen/Buf Schou. Astrid havde to børn, Ina og Adam, med Alfred Goldschmidt, som hun ikke var skilt fra, da Jørgen og hun indledte et forhold. Deres fælles barn, Janna, blev født 3. juli 1917. Astrid flyttede til København, og Ina og Adam blev hos deres far i Malmø.

"Tante" kan være flere forskellige personer.

Lille Mand er muligvis Johanne/Junge C. Larsens yngste søn, Martin/Manse Warberg Larsen, som blev født 25. marts 1915.

Stramonium: Pigæble er en lægeplante. Bestøves af natsværmere. 1,2 meter høj. 1-årig. Selvsår. Pigæble er meget giftig, er dødelig i større doser, og virker i mindre doser bedøvende og lindrende. Denne lægeplante anvendes muligvis stadig som middel mod astma, idet røgen fra de tørrede blade lindrer astmaanfald ved sin bedøvende virkning.

Omtalte personer:

Thora Branner

Alhed Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Janna Schou

Jørgen Schou

Laura Warberg

Martin Warberg Larsen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0604

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warbeg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge har en del spædbørnsudstyr, som Astrid/Dis kan få. Laura Warberg vidste godt, at Astrid ventede barn. Hun er vred, men da hun hørte, at Astrid havde det dårligt, talte hun om at få Astrid til Fyn og hjælpe hende. Både Alhed og Ellen har talt Astrids sag. Johanne har altid beundret Astrids overbærenhed og forståelse for andre mennesker. Astrid må nu bære over med dem, der fordømmer hende. Det er godt, at Jørgen/Buf Schou viser sig Astrids tillid værdig. Vinteren er modbydelig.

TRANSSKRIFTION

Kære lille Dis!

I Dag havde jeg netop samlet mig sammen til at faa det Bælte ledt frem eller rettere de to, for jeg havde et til liggende som jeg en Gang har faaet af Christine Maaske du paa et senere Stadium kan bruge det. De laa begge mellem Børnetøjet, nok saa ordentligt, det havde jeg ikke været sikker paa. Derved saa jeg med det samme, at her er evig nok af Lister og Navlebind, Trøjer og Skjorter samt alt til Vugge henhørende, men saa mangler du altsaa Bleer og Svøb og Underlag. –

Ja jeg vidste egentlig godt, at Mor vidste det, da jeg sidst skrev, men jeg fik saa brat sat Punktum paa, at jeg ikke naaede at omtale det og brød mig heller ikke særlig om det, du var jo à jour gennem Tante. Ja Dis, Mor har jo paa saa mange Omraader kun et Barns elementære Udvikling, det er jo Mangel paa Udvikling, naar hun tager det som hun gør, men tænk hvor Mor er kunstig til at svinge; da jeg i Formiddags i Telefonen fortalte hende, at du var saa daarlig, begyndte Mor virkelig at tale om at faa dig herover for at passe dig -hvilket jeg jo øjeblikkelig stemplede som umuligt og lidt bittert betegnede som alt for stort et Offer af Mor. Men tænk alligevel! Selv om det kun var en Flyveidé! Se, da løb Mors gode Hjærte af med hende og tror du ikke snarere at Vreden er et Udslag af, at saadan maa det nu en Gang være – der er sket en Forbrydelse og den maa straffes. Aa, saa elementært, men ikke i og for sig ondt eller haardhjærtet. Og Elle, ja jeg har da egentlig ikke hørt hende tale andet end godt om dig, men hun kan jo nok sommetider være lidt for unødigt diplomatisk overfor Mor; saa du kan tro, det har kun været lidt misforstaaet Iver. I det hele taget har baade Alhed og Elle over for Mor kun gaaet ud paa at bidrage til at Mor kom saa let over det som muligt og det kan vel undskyldes hvis der har været lidt Usikkerhed over deres Udtalelser. Alhed har vist sig helt igennem forstaaende og god og jeg tror absolut ikke at den Udtalelse kan passe at jeg skulde være den eneste som tager flinkt paa det – jeg som

dog har talt mere og ["og" overstreget] med Alhed og Elle og faaet mere deres egentlige Mening at vist har ikke den Opfattelse som Mor, saa du kan tro det har mest været for retfærdiggøre sin Iver ved Hjælp af Meningsfæller. Men for øvrigt lille Dis, der er ikke ret mange Mennesker saa forstaaende og overbærende med Menneskenes forskellige Foreteelser som du er; det er en Egenskab jeg altid har prist dig for, men der er nu ikke ret mange som har den; men nu maa du se at udstrække din Forstaaelse ogsaa til det, der nu møder dig og være overbærende mod dem, der er dydig (eller udydig) forargede. Vilde dog for Ex Mor være det Menneske som hun er, hvis hun ikke i første Omgang følte Vrede og kun Vrede, men du ved jo, at det gaar over igen og affødes saa af Mors sædvanlige Godhed og Hjælpsomhed. Mærkeligere er det at Tutte ikke ser til dig, det maa jeg sige forbavsede ogsaa mig meget, for Tutte er da ellers saa god, men saa megen "hæderlig" Omgang gør vel ogsaa, at man tilsidst kommer til at se lidt generende hæderlig paa Tilværelsen. Naa, at alt det bider, kan jeg jo alligevel saa uhyre godt forstaa, jeg vil bare saa nødig have at du skal se det værre, end det i Virkeligheden er; at Buf i alt dette viser sig din Tillid fuldt ud værdig – ja maaske større og bedre end du havde tænkt dig, maa jo dog alligevel saa langt opveje alt det andet; havde det glippet, lille Dis, saa havde der først for Alvor været Nød paa Færde for dig.

Næste Dag Jeg har nu læst igennem, hvad jeg skrev i Gaar og ser at jeg ikke tilstrækkelig nok har dementeret Mors udtalelser om "at jeg skulde være den eneste" o.s.v. Mor har f. Ex selv fortalt mig at Alhed overfor Mor selv havde udtalt, at hun var kommen til at holde mere af dig, siden dette, fordi hun syntes, du tog det saa godt – ikke letsindigt – og at hun [Formodentlig mangler her dele af brevet, idet det synes at være uafsluttet].

[Skrevet på tværs øverst s1:]

Ja sikken modbydelig Vinter! Lille Mand kan ikke komme ud og er bleg og sløj. Og Ildebrændsel! Du godeste Gud 100 Kr om Md. har vi brugt. Naa nu ikke mere. Skriv nu snart igen, jeg længes meget efter at høre hvordan det gaar og det gør Mor selvfølgelig ogsaa, selv om hun ikke vil være ved det.

Altsaa vi ["vi" overstreget] Stramonium

Tusind Hilsner din Junge

Også til Buf!! (1917)

Ja sikken mors
lydel. Nutter!
sikke man kan
ikke komme se
2. e. bleg g. o. k.
2. e. bleg g. o. k.
Stu gødet Gud
100 Kr an Med.
han vi brødt.
Naa sikk ikke
mere. Skriv se
maad igen, so
bejges meget
efte at høre
hvordan det gaa
i det gaa. Mor sel
faldt, ogsaa, sel
an hør ikke til
naar det det.
Aethaa tit
Stramonium
Turin's Helene
din
Gode til Brev!! (1917)

Skare lille dis!
I de har vi netop samlet mig
sammen til at faa det Balte
ledt frem eller restene de to,
for j. hør et til liggende søj
en Gang har faaet af Christine
maaske du paa et senere Sta-
dium kan bruge det. De laa be-
gynnelig Bismetøjet, naar saa ordent-
ligt, det hør j. ikke naer
ikke paa. Skriv saa j. med det
sammen, at her er evig sæk af
dister g. Naalebind, Trøjer g. Skjorte
samt alt til Dugg henhørende,
men saa mangler du altsaa
Bleer g. Svøb g. Underlag.
Ja j. vidste egentlig godt, at Mor
vidste det, da j. vidt skrev, men j.
fik saa brat sat Slutning paa,
at j. ikke naaer at anbefale det
g. Bris om heller ikke sæk an
det, du var jo i jæn gemme
Tante. Ja dis, Mor har jo paa saa
mange Maader kun et Barns
elementære Udvikling, det er jo
mangl paa Udvikling, naar liden

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tage det som him gj, men
fænk hvor en Mor kunste til at
virne; da j's Formiddag i
Telefonen fortælle herude, at du
var saa daarl; begynte Mor
næst at tale om at faa di
herude. In at passe di - men
j's tjellikkeli stemplet som
umuelig og litt bittert her
benedt var ael for stort et
offen af Mor. Men tank alle
Selskaber det kæn var en Hymne
H; da lde Mor got Hjelpe af
mæt herud og tror du ikke Marie
at Vreden er et Udslag af et
saadan mada det nu en Sam-
vare - den er sket en Fribryd-
og der maas skuffe. Da, ska
elementet, men ikke i og for
sig ondt eller haardlydlet.
Og Elle, ja j kan da egentl
ikke høit herud tale tanket
er et godt om di, men kæn
kan j's nat salmetiden, men
litt for unutz diplomatisk
overfor Mor; saa du kan tro, det
had kæn været litt unutz
staaet Lov. I det hele tagt
har haat Allet og Elle over
for Mor kæn gaet ut paa et

bidrag til at Mor kan saa
det over det som smelt og det
kan vel undskyldt, men de ha
været litt Usikkerhed, og den
Udtalelsen. Allet har vist sig
heel igennem fortaent og got
og j's tho absolut ikke at den
Udtalelsen kan passe at j's kæn
vare den eneste som tage flink
paa det - j's kan dog har taet
mere og mest Allet og Elle
og faaet mere deres egentlig
Menin, at vid har ikke den
Opfattelse som Mor, saa den
kan tro det har mest været for
selfordi, gon sin Vret, met Hjelpe
af Mening, fælle. Men for-
gort till di, den er ikke det
mange Minneske saa for
staaent og overbærent mot
Menneskene forkeelig. For-
keele som den er. Det er en
Egenskab j's allit kan prind di
for, men den er nu ikke det
mange som har den; Men
maas du se at udstrækket
forstaaelse ogsaa til det, den
nu videt dig og vore over-
bærent mot dem, den er
dydig (eller udydig) forargel.
Vilde dog for og Mor vadede

BB0604

Mer mærke som him er, hvis
him ikke i første Aengang
falte Vred og kem Vrede;
men du vet jo, at det gaaer
over igen og afløses saa af Mær-
sadvantige Godhet og Hjælpsom-
het. Mærkeligere er det at Tutte
ikke ser til dig, det maa jo
sige forbaudet og saa mig meget
for Tutte er da ellers saa god, men
saa meget "haddeilig" Aengang
jo vel ogsaa at man til sidst
kammer til at se lidt generet
haddeilig paa Tilværelse.
Noa, at aalt det liden, kan jo
jo alligevel saa vilige godt
forstaa, jo vil bare saa rigtig
have det du skal se det
værrer, end det i Vinkeligheden er.
at Bus i aalt dette viser sig
din Tillid fuld ud vordig-
ja maaske Større og bedre end
du har tænkt dig, men jo dog
alligevel saa langt op veje aalt
det andet; havde det glippede
lille din saa har den først fulde
volet det paa Færd for dig
Naar dog du har nu løst igennem, hvor
jo skrev i Brev og se at jo ikke til, trækker
Bros har demendest Mors Udvalde om
at jo skuek var den eneste o. s. v. Mor har
selv fortalt mig at aalt overfor Mor selv har
udbalt, at him var kammer til at holde
mere af dig, siden dette fordi him synder
du tog det saa godt ikelebrudist. og at him